

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra Arbejdets Personlighedsværdi

Citation: Skjoldborg, Johan: "Arbejdets Personlighedsværdi", i Skjoldborg, Johan: *Arbejdets Personlighedsværdi*, 1920, s. 18. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_05-shoot-idm140638063307280/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Arbejdets Personlighedsværdi

hvis det var Tilfældet, havde næppe saa mange været ivrige efter at faa deres Sønner bort fra Danmarks Jord og Faderens Gerning for at komme ind til en Bestilling, de mente var finere end at være Bonde.

Det har jo nemlig for en stor Del hidtil været saaledes, at Ungdommens borgerlige Ideal her i Landet har været at tage Præliminæreexamen og saa at komme ind i en af de fire Etater og begynde med en Løn paa 570 Kr. paa egen Kost. Hvis deres Forældre kunde føde dem saalænge, kunde de gifte sig, naar de blev halvgamle Folk. Pensjon fik de, naar de blev gamle, og naar de saa i Tide fik dem en Gravplads paa Kirkegaarden, se saa var de paa den sikre Side i Tilværelsen. De Unge mente, at mere herremæssigt, end at lugte af Marken og ha' Muld i Træskoene, var det at sidde bag et firkantet Hul og sælge Billeder. Og faa en Uniform paa. Og blive fotograferet. Og komme hjem og staa paa Kommoden i Kabinet. Og de Gamle kunde, naar der kom Fremmede, pege paa Billedet og sige: „Ja det er vor Søn, der staar der i hans Uniform“. Selv om det kun f.Ex. er en Sporvognskonduktør.

Maaske stammer den Respekt for Uniformen for de Gamles Vedkommende fra den Tid, da Folket blev kommanderet og tyranniseret af dem med Uniformen, og for de Unges Vedkommende fra en sløvet Sans for Initiativ og Chance i Livets brogede Spil.

Lad os som Modsætning tage en lille Skitse fra Landet, hvor man en tidlig Foraarsdag kører Møddingen ud paa Agrene. Møglæssene hakkes af og den dejlige Ammoniaklugt driver hen over Markerne.